

HEIFER ROMANIA NEWSLETTER

Octombrie 2011

Saracia te face trist si intelept

Dacă cineva îmi sugerează să mă gândesc la un tata devotat, domnul Gavril este omul potrivit. Familia lui a primit în iulie 2011, o vacă cumpărată cu banii donați de școala din Trieste. Gavril nu a transformat lumea, a schimbat doar lumea familiei lui, a prietenilor și cunoștințelor. Dar a supraviețuit și a rămas el însuși după întâmplări care i-ar fi adus pe mulți alți oameni în pragul disperării.

Aceasta este povestea lui și a familiei sale, așa cum am descoperit-o eu, pe bucățele, în câteva ore cât am stat alături de ei.

Gavril s-a născut la munte, în Rasca, satul Plesi, într-o familie, nu, înstărită dar fericită. A vrut să se realizeze, a făcut școala și a lucrat ani buni în cel mai apropiat oraș, la 70 km de casa, în Cluj Napoca. Meseria lui este de operator chimist. A lucrat într-o fabrică mare, într-un mediu extrem de toxic. Din această cauză are mari probleme de sănătate: și-a pierdut unul dintre rinichi iar celălalt lucrează la o capacitate de 15 %. S-a căsătorit din dragoste, cu Carmen 47 ani, croitoreasa de meserie iar din cauza problemelor financiare s-au mutat la părinții lui, la munte. Au urmat pe rând 5 copii: Vlad 17 ani, Tudor 16, Andrei 15, Lacrimioara 14 și Karina 12. Mama a renunțat la croitorie, s-a dedicat copiilor și

totodată și-a îngrijit socrii. Singura sursă de bani era salariul lui Gavril care a muncit până când familia a văzut că sănătatea lui e atinsă grav, iar Lacrimioara i-a spus: "Tata nu vreau să patesti ceva... stai cu noi și te ajutam noi la treaba"

Așa au și făcut, copiii sunt trup și suflet pentru familie. Lucrează cot la cot cu părinții lor la diferite munci. Tatăl nu beneficiază acum de nici o pensie, așa că trăiesc doar din alocația copiilor și din lucrul cu ziua pe la vecini. Venitul lor pe lună nu depășește 500 lei.

"Vara ne este mai bine... mergem la cules de afine, fructe de pădure, ciuperci sau punem cartofi... Așa reușim să strângem ceva bani pentru copii" spune tatăl. În ziua când i-am vizitat fetele împreună cu Gavril erau la cules de afine. Au strans 3 găleți care urmează să fi

vândute. Gavril a cântărit afinele și a zis că valorează aproximativ 40 Euro.

Gavril este mandru de copiii lui și spune că fără copiii ar fi mort. "ce poate fi mai frumos și mai bun în viața decât o familie unită... trăim aici într-un colț de lume, cu

bucuriile noastre mici și mari... acum că am primit vaca de la Heifer putem zice că avem o bucurie mare" spune Gavril.

Cea mai mare supărare a tatălui este faptul că nu poate să le ofere copiilor mai multe. Înșă îi educă într-un spirit optimist și de când au primit vaca viața lor s-a schimbat în bine. Copiii mănâncă lapte proaspăt și familia reușește să pună și ceva bani deoparte.

"Se simte la buzunar că nu mai cumpărăm laptele și că avem vaca noastră" spune Vlad, fiul cel mare.

Familia Inga a mai avut vaca in trecut, in sa mezina a avut un accident cand era bebelus, iar din cauza lipsei banilor au fost nevoiti sa vanda animalul pentru a plati spitalizarea si tratamentul fetitei. De atunci, nu au reusit sa mai stranga bani sa cumpere o alta vaca.

“Este o minune ca am primit aceasta vacuta de la Heifer....de mult doream sa cumparam o vaca, in sa noi traим de pe-o zi pe alta...e foarte greu “ spune mama.

Vaca primita de la Heifer are toate conditiile deoarece grajdul il aveau de dinainte iar acum fiecare membru al familiei se asigura ca vaca sa fie bine hranita. Are si o vitelusa care a devenit bucuria copiilor . Se joaca cu ea ca si cum ar fi un nou membru al familiei. Familia Inga cunoaste principiul POG si va dona vitelusa unei alte familii nevoiase.

“Foarte buna ideea de a pasa darul...intocmai cum am fost noi ajutati ...asa vom ajuta si noi o alta familie care traieste in saracie”

Casa lor este compusa din 2 incaperi mici in care locuiau impreuna cu socrii. Acestia aveau o camera a lor, iar pe cealalta o imparteau ei 7. Acum, de cand socrii nu mai sunt au 2 camere. Casa este foarte veche, din lemn, mica si aproape darapanata. Au reusit sa schimbe acoperisul. Banii de materiale i-au strans cu greu, iar la montarea lui le-au sarit in ajutor vecinii. Nu de mult au primit cadou o vana...insa ei nu au baie

inca. Doresc sa construiasca una dar nu sunt bani. Se spala in covata, dar pentru asta sunt curati si ingrijiti. Hainele si-le cumpara de la targ si cateodata din magazine cu haine la mana a doua.

Vecinii ii ajuta, de multe ori pun mana de la mana si le dau bani pentru rechizite scolare sau chiar echipamente sportive pentru copii. Si asta pentru ca Andrei si Tudor, in ciuda faptului ca traiesc intr-o saracie crunta, au reusit sa devina de nenumarate ori campioni la ski fond. Parintii si vecinii sunt mandrii de ei, lucru care ii motiveaza sa fie de la an la an cat mai buni. Andrei vrea sa urmeze scoala de bucatari iar Tudor vrea sa devina sofer de tir. Au o masina foarte veche care e mai mult defecta decat functionala. Au cumparat-o cu bani foarte putini de la un vecin care vroia sa o dea la fier vechi. Tudor isi face planuri ...ca invata sa o repare si ca o va conduce cand va implini 18 ani.

Gavril este un adevarat tata de familie . Se scoala la 5 dimineata, inaintea tuturor, si desi e o mână de om, firav si bolnav, nu stă locului toată ziua. Si clar se plânge mai puțin de diverse dureri decât noi, ceilalți. Are un cuvânt bun pentru oricine, râde și se bucură de tot ce-i oferă viața. Faptul că nimic nu i-a șters definitiv zâmbetul cald este de admirat.

Un model de urmat- comunitatea de Rromi din satul Nemsa

Exista aproximativ 12 milioane de Rromi raspanditi pe intreg mapamondul, dintre care opt milioane se regasesc pe teritoriul Europei, in principal centrul si estul vechiului continent.

Prima datare istorica a prezentei acestei minoritati pe teritoriul Romaniei a fost in anul 1385 iar astazi acest grup reprezinta a doua minoritate ca numar din tara noastra. De-a lungul veacurilor Rromi au fost persecutati si discriminati. Desi numara 2 milioane de suflete sunt considerati ca fiind printre cei mai saraci locuitori ai Romaniei.

Cu un venit de o treime din media nationala, cele 2 milioane

de suflete -ce reprezinta jumatate din numarul total de Rromi din Europa Centrala si de Est- se lupta cu somajul si lipsa oportunitatilor fiind mereu urmariti de prejudecata oamenilor si privati de incredere.

Calea emigrarii a fost una din cele mai uzitate solutii folosite de comunitatea Rroma. Dar si in tarile vestice se confrunta adesea cu problema discriminarii. Rromii au ca proritate depasirea gradului de saracie, castigarea accesului la educatie si dezvoltarea

capacitatilor personale. Privarea de incredere din partea altor grupuri etnice nu aduce decat dificultati la nivelul integrarii si a cresterii economice a familiilor de Rromi.

Comunitatea de Rromi din Nemsa este oglindirea intregii minoritati. Nemsa, sat de langa Medias a fost considerat mult timp o mahala tiganeasca fara prea multe sanse de scapare din ghearele saraciei. Saracia era la ea acasa si oportunitatile de a o depasi erau practic inexistente.

Satul este situat in judetul Sibiu, la 15 km de Medias intr-o zona colinara. 85% din populatie este de etnie Rroma restul fiind familii de romani, sasi si maghiari. Firul istoric ne relateaza ca asezarea a fost colonizata in 1900 de sasi iar

tigani erau argatii acestora. Cu timpul insa sasi au plecat iar Rromi au inceput sa foloseasca casele si proprietatile acestora. Situati trista in care se afla acest sat a atras atentia Fundatiei Heifer, transformand oamenii acestei comunitati in beneficiari si crescatori de capre.

Satul aflat intre dealuri este prielnic cresterii caprelor, care urca cu facilitate pante usor abrupte. 40% dintre familiile selectate nu aveau nici un fel de experienta in cresterea animalelor.

Caprele au generat atat de necesara hrana zilnica si uneori prin vanzarea laptelui, produselor lactate, a carnilor sau a iezilor, au adus venituri suplimentare familiilor de Rromi.

Datorita cererii majore de produse lactate in consumul intern al familiei, 60% din productie a fost folosit pentru alimentatia familiilor iar restul a fost vandut in Medias, la o distanta de 15 km de sat.

Cresterea caprelor se potriveste categoriilor dezavantajate care intalnesc dificultati pe piata muncii. Prin aceasta activitate comunitatea Rroma are speranta unei activitati generatoare de venit, avand astfel o sansa in fata somajului si oferind speranta unui viitor sustenabil.

Noii fermieri au fost instruiti aducand-si contributia

la cresterea animalelor si vanzarea produselor din gospodarie.

Comunitatea din Nemsa a inceput sa lucreze cu Heifer din 2004 cand primul proiect caprin a fost deschis in zona. In timp, aceasta

comunitate a devenit un lider si un model pentru alte comunitati beneficiare.

De la inceputul proiectului, cresterea caprelor a devenit o activitate foarte populara in sat datorita faptului ca sigura hrana si venituri suplimentare oamenilor ce nu au detinut nimic. Fiind mereu sub semnul suspiciunii, comunitatile Rroma sunt considerate dificile in privinta implementarii de proiecte. Unul din factorii care influenteaza acest aspect este lipsa lor de experienta in cresterea animalelor si agricultura. Au mostenit un stil de viata nomadic si sunt intr-o continua adaptare la conditiile moderne de trai.

Proiectele inițiate în comunitățile de Rromi au ca obiective: lupta împotriva discriminării, crearea unor condiții de trai mai bune; depășirea pragului de sărăcie; accelerarea progresului economic al acestei minorități.

În 2004, puțini au fost cei care au avut încredere în succesul unui proiect cu Rromi. Împotriva tuturor argumentelor negative Heifer a decis asigurarea comunității cu animale și instruire. Capre de rasa pură Alpina Franceză au sporit nivelul producției de lapte și totodată a veniturilor participanților la proiect. Tâșii tineri au îmbunătățit genetica caprelor locale iar vânzarea acestora pentru reproducție a asigurat un venit substanțial în bugetul familiilor.

Tot ce Heifer a întreprins în ultimii șapte ani în comunitatea din Nemsă a schimbat aspectul general al satului și spiritul comunității. Țiganii au devenit pricepuți în creșterea caprelor și au învățat să își producă legumele necesare. Și cel mai important au învățat beneficiile de a fi un grup unit și puternic. În 2011, comunitatea din Nemsă poate fi considerată un model demn de urmat pentru multe comunități participante la proiectele Heifer, fără a ține cont de etnia beneficiarilor.

O schimbare dramatică se poate observa la nivelul comunității și a oamenilor datorită beneficiilor proiectelor Heifer. Satenii sunt mai încrezători și mai energici în a-și schimba spre bine viața și viitorul copiilor. Odată cu asigurarea nivelului de bază al alimentației zilnice următorul pas spre un nivel de trai decent este suplimentarea veniturilor prin vânzarea surplusului de lapte, a produselor lactate și a tășilor de reproducție.

La un an după sosirea caprelor Alpine Franceze în comunitate, șase familii s-au organizat într-o cooperativă pentru a se putea moderniza și a obține un profit mai mare. Au preluat informațiile pe care le-au primit la instruire și în timpul vizitelor la alte ferme de capre organizate de Fundația Heifer România.

Adăpostul construit din materiale reciclate este o îmbunătățire enormă în comparație cu grajdurile mici și întunecate pe care le aveau înainte. Grajdul modern are 4.5 metri înălțime și 240 metri pătrați oferind suficient spațiu și aer pentru animale. Este ventilat și echipat cu ferestre mari și acoperiș parțial transparent.

Iulius Comiza, unul din liderii locali ai proiectului și un important membru al comunității, declară „am construit acest grajd cu mâinile noastre pentru a îngriji caprele conform unor norme mai stricte de igienă și pentru a ne fi mai ușor să le îngrijim. Caprele ne asigură necesarul zilnic de hrană și o sursă sigură de venit precum și șansa unui viitor mai bun pentru copiii noștri.”

Darius Comiza este foarte mandru de caprele sale și planuiește împreună cu tatăl său să-și mărească efectivul de animale. Darius este fericit că familia sa a scăpat de pragul sărăciei și datorită proiectului Heifer.

Cristian Lesca mărturisesc că nu și-a închipuit vreodată că va fi model pentru alți gospodari. Nu a crezut că va deveni un crescător de capre respectat și pentru familia lui caprele reprezintă totul.

Familii reunite în cooperativă iau în serios posibilitatea de a produce lactate la scară mai mare pentru a le putea vinde pe piață ca producători autorizați. Au deja un venit sigur din vânzarea tășilor de reproducție dar își doresc să aducă mica lor fermă la standarde mai ridicate și să o transforme într-o unitate de producție în adevăratul sens al cuvântului.

Darul Heifer a transformat viața acestei comunități de

Rromi care acum șapte ani nu avea nimic și se zbatea în pragul sărăciei. Acum totul s-a schimbat, de la aspectul general al satului până la mentalitatea țiganului crescător de capre. Și-au reconstruit casele și gardurile, privind încrezători spre viitor. Au muncit din greu în ultimii ani dar eforturile sunt vizibile în fiecare gospodărie și în fiecare zămbet. Această comunitate este pregătită să înfrunte orice prejudecată și să producă brânza de capră de calitate care să ajungă în toate pietețele din România.

Transformarea este evidentă în satul transilvănean, Medias și s-a datorat voinței unui grup de oameni curajoși.

Inspirati de miere si salcam

De cele mai multe ori comunitati sau grupuri renunta la initiative si planuri datorita lipsei de incredere in propriile puteri si capacitati. Uneori cel mai mic efort este suficient pentru a-i ajuta pe oameni sa mearga mai departe. Fie ca au nevoie de reasigurare sau poate de modele, pentru a fi convisi ca incercarea lor va avea sorti de izbanda.

Altii au nevoie sa devina martori ai unei situatii similare pentru a pasi inainte spre circumstante mai bune.

Aceasta este o poveste despre oameni care au dorit consiliere si orientare, care asteapta sa vada cu ochii lor cum a ajutat apicultura familiile sa dobandeasca incredere in ele insele. Proiectul „Heifer Romania”, „Honey and Trees” a fost in lumina reflectoarelor. Eforturile de vizibilitate au fost rasplatite de oameni din intreaga tara care au vizionat show-urile TV unde membrii echipei Heifer au vorbit despre impactul muncii lor. Ioan Cozma, sustinator si presedinte al Asociatiei de Dezvoltare Intercomunitara „Valea Somesului”, a creat o pagina de Internet dedicata tuturor proiectelor implementate pana in acest moment. Toate aceste instrumente de comunicare au ajutat cetatenii din comunei Valchid, judetul Sibiu sa stabileasca un contact cu asociatia. Ei au fost impresionati de ceea ce au vazut la televizor si au citit pe website. Cu toate acestea, dorinta lor a fost sa viziteze proiectul si sa intalneasca beneficiarii. „Este mai bine sa vezi lucrurile, tu insuti si sa fi convins de ceea ce este adevarat si ce nu.”, au spus satenii curiosi.

Dupa ce au vazut ce presupune a deveni o familie beneficiara model, vizitatorii au intrebat despre etapele proiectului si modalitatile de a invata cum sa devii un ingrijitor de albine. Ei au fost incantati sa auda ca proiectul include un training in a deveni apicultor si ca prin intermediul acestuia beneficiarii au devenit un grup puternic si unit cu un scop bine definit. Componenta de protectie a mediului prin care sunt plantati puietii de salcam in zone puternic erodate, le-a starnit de asemenea interesul.

Grupul a concluzionat ca este minunat sa abordeze aspecte ca: miere, padure, mediul inconjurator cu o singura solutie. Acestia sunt increzatori in planurile lor de a atrage ajutor financiar si de a dezvolta economic comunitatea lor.

Satul are o mare majoritatea a populatiei de etnie roma dar indiferent de prejudicii aceasta minoritate presupune o munca asidua si responsabila. Influenta germana este foarte puternica iar satenii romi spun ca tot ceea ce stiu este parte a acestui patrimoniu. Ei au venit la Rus din dorinta de a fi inspirati pentru ceea ce trebuie sa faca in viitor. Intrebarile lor au fost multe, cu privire la dezvoltarea proiectului, problemele care ar putea sa intervina, si baierele care urmeaza sa fie intalnite si chiar modalitati de a atrage mai multe persoane spre ocupatia traditionala de apicultor.

Cu toate acestea, vizitatorii au inteles ca, chiar daca resursele sunt limitate, cu multa munca si dedicatie, familiile reusesc sa treaca peste greutatile vietii lor. Intalnind familii care nu aveau nimic inainte dar care acum isi fac planuri pentru un viitor mai luminos, ii incurajeaza pe acestia sa continue cu propriile lor vise. In opinia lor, apicultura este cea mai buna solutie pentru comunitatea lor. Vazand femeile cum lucreaza la stupi si cantitatea impresionanta de produs obtinut, ii incurajeaza sa avanseze cu planificarea. Ei au fost incurajati de catre participantii la proiect sa incerce acesta „reteta” iar vietile lor se vor modifica spre ce e mai bine. Familia lui Susa Nicolae a prezentat cu mandrie extensia casei lor construita cu banii castigati din vanzarea de miere si polen. La sfarsitul zilei, acest schimb de experienta a fost tot ceea ce grupul a sperat. Ei au asistat pentru prima oara si au vazut cum, cu putin ajutor familiile devin mai increzatoare. Orientarea si incurajarea, primite imputernicesc grupul sa indrazneasca sa vizeze la un viitor mai bun spre o comunitate de detinatori de albine.

